

НОРМАТИВНА УРЕДБА

Чл. 269г от ДОПК

Случаите, в които местният запитан орган може да откаже предоставянето на взаимна помощ са обвързани с имущественото състояние на длъжника, когато действията по изпълнение на искането биха довели до сериозни икономически и социални затруднения в страната, в качеството и на запитана държава-членка при условие, че вътрешното законодателство и административната практика позволяват подобно изключение по отношение на националните вземания.

Тъй като давността е особено важен фактор при вземанията, за целите на взаимната помощ местният запитан орган може да откаже да я предостави когато искането за такава е свързано с вземане, по отношение на което е изтекла 5-годишна давност, считано от датата, на която вземането е станало изискуемо до датата на първоначалното искане за помощ.

Във връзка давността от съществено значение са хипотезите, в които са налице:

- обжалване вземането или изпълнителното основание; или
- позволено отсрочване или разсрочване на вземането.

При обжалване на вземането или изпълнителното основание в запитващата държава-членка 5-годишната давност започва да тече от датата на влизане в сила на изпълнителното основание.

Когато е налице разсрочване или отсрочване на вземането в държавата-членка на запитващия орган, 5-годишната давност започва да тече от датата, на която вземането е следвало да бъде окончателно погасено.

Когато е изтекъл 10-годишен давностен срок, считано от датата, на която вземането е станало изискуемо местният запитан орган не е длъжен да предостави взаимна помощ.

Освен изискванията за давност на вземането местният запитан орган не е длъжен да предостави взаимна помощ когато е поискана такава за вземания, чиято обща стойност е по-малка от левовата равностойност на 1 500 евро.

Във всички случаи когато се отказва предоставянето на взаимна помощ на едно от горните основания, задължително местният запитан орган следва да мотивира своя отказ.